

ປະຫວັດສາດທຶກເຊືອງໄວ້ຂອງຂໍ້ທັສສິບ - ເລກທີສິບສາມ

ເລກສິບສາມ

Jeff Pippenger

2026-05-28

ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຫຼັກຂອງຜູ້ໜັງແຮມສະໜິນສີຟັນ, ເປໂຕກຳລັງຍົນຢູ່ທີ່ Panium ໃນປີ 2026 ໂດຍເຮັດວຽກເພື່ອແກ້ໄຂຄຳພະຍາກອນຜິດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ວຽກງານຂອງລາວໃນດ້ານນັ້ນສອດຄ່ອງກັບວຽກງານການແກ້ໄຂຂອງ Josiah Litch ຕວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະການລະບຸຂອງ Samuel Snow ຕວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ການແກ້ໄຂຂອງ Litch ໄດ້ເສີມພະລັງແກ້ໄຂຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະການລະບຸຂອງ Snow ໄດ້ເສີມພະລັງແກ້ໄຂຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ. ການເສີມພະລັງແກ້ໄຂຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສອງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການເສີມພະລັງແກ້ໄຂຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ລັກສະນະຂອງອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງຖືກສະແດງໃນອົງທີສາມໃນຖານະເປັນການປະສົມກັນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງວິບັດຈາກພາຍນອກ ແລະຂ່າວສານພາຍໃນແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຂອງຄຳອຸປະມາເຮືອງພົມມະຈາລສິບຄົນ.

ໃນການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນນັ້ນ, ສ່ວນທຳອິດ ແລະ ສ່ວນທີສາມ, ຊຶ່ງເປັນທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດ, ຈະມີລັກສະນະຂະໜານກັນ. ເມື່ອໄມ່ດົນມານ, ພື້ນຖານໜັງໄຂຄຳພະຍາກອນຈຶ່ງຫຼອຍປະການທຶກງ່ວພັນກັບວິບັດປະການທຳອິດໃນ Revelation 9 ຊຶ່ງເມື່ອນຳໄປປະຍຸກຕາມຫຼັກການ Alpha ແລະ Omega ແລ້ວ ກໍຊັບອກການຍືນຍັນອັນເລິກຊຶ້ງອີກປະການໜຶ່ງຂອງ "ແຜ່ນດິນໄຫວ" ໃນ Revelation 11. ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນ "ແຜ່ນດິນໄຫວ" ນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນການປະຕິວັດຜຮັ່ງ ເມື່ອຜຮັ່ງ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນສົບຊາດທີ່ປະກອບເປັນໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຮມນອກສາສະໜາໃນພຣະທຳ Daniel ໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ. ດັ່ງນັ້ນ ບົດທີ 11 ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເມືອງນັ້ນສ່ວນສົບສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ລົ້ມລົງ.

ແລະໃນໂມງນັ້ນເອງໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງນະຄອນໄດ້ຟັງທະລາຍລົງ, ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມະນຸດຈຸດພັນຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກໍເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ແລະຖວາຍພຣະສິຣິແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ພຣະນິມິດ 11:13.

ທັນທີຫຼັງຈາກຂ້າພຣະຄຳນີ້ ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມກໍມາເຖິງ.

ໄພພິບັດອັນທຳອິດໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ໄພພິບັດອັນທີສາມກໍກຳລັງມາຢ່າງວ່ອງໄວ. ພຣະນິມິດ 11:14.

ພວກຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ຄ້າດໝາຍວ່າ "ວິບັດຄັ້ງທີສາມ" ຈະຕິດຕາມມາທັນທີຫຼັງຈາກວິບັດຄັ້ງທີສອງ, ແຕ່ຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ໄດຍໄວ" ນັ້ນ ໝາຍເຖິງການມາຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ, ຊຶ່ງເປັນລັກສະນະຂອງການໂຈມຕີແບບບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຕົວຂອງອິດສະລາມ. ວິບັດຄັ້ງທີສາມບໍ່ໄດ້ຈະມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ດັ່ງທີ່ພວກຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ຄ້າດຄະເນໄວ້, ແຕ່ເມື່ອມັນມາເຖິງ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ "ຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ," ດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການ 9/11, ອັນເປັນການໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປະທັບຕາພວກໜັງແຮມສະໜິນສີຟັນ, ຊຶ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງໃນໄມ່ດົນກ່ອນແຜ່ນດິນໄຫວຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

"ແຜ່ນດິນໄຫວ" ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືການສັນສະເທືອນຂອງສັດຮ້າຍ "ແຜ່ນດິນ," ແລະເມື່ອ 9/11 ມາເຖິງ, Sister White ໄດ້ລະບຸວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລຸກຂຶ້ນເພື່ອ

“ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັນສະເທືອນຢ່າງນ່າຫວາດຫວັນ.” ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປະທັບຕາ ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດ, ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນຖືກສັນສະເທືອນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນ “ແຜ່ນດິນໃຫວໃຫຍ່.”

“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເວົ້າສັງເກດເລີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າແນມເບິ່ງອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ, ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ,
‘ເຫດການທີ່ໜ້າສະພິກວ່າຢ່າງຍິ່ງຈະເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນເພື່ອສັນສະເທືອນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນ່າຄວາມສະພິກວ່າ!
ແລ້ວຖ້ອຍຄຳໃນ Revelation 18:1–3 ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.’” Review and Herald, July 5, 1906.

ພຣະອົງ “ລຸກຂຶ້ນ” ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງໃນພຣະລາຊກິດຕາມຍຸກສະໄໝຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອສະເຕຟາໂນຖືກຂວ້າງຫົນໃສ່ ແລະ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອການພິພາກສາຄົ້ນຄ້າງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ເມື່ອການພິພາກສາຄົ້ນເປັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 9/11, ພຣະອົງກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ແລ້ວຈຶ່ງສັນສະເທືອນສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຊັ່ນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງການປະທັບຕາຄົ້ນໜັງແສນສື່ໜັງສືພັນຄົນ, ເມື່ອພຣະອົງປ່ຽນພຣະລາຊກິດຕາມຍຸກສະໄໝຂອງພຣະອົງຈາກຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ ໄປສູ່ຝຽນແກະອັນຂອງພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນ.

ສົງຄ໌ອ້າຍນ້ອງ Daniel ໄດ້ຄົ້ນພົບນັ້ນ ແມ່ນລັກສະນະຂອງວິບັດປະການທຳອິດ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພະຍານຂອງ “ແຜ່ນດິນໃຫວໃຫຍ່” ໃນບົດທີ່ສິບເອັດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັນກັບປະຫວັດສາດ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກຕໍ່ປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິບັດປະການທຳອິດສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ໄດ້ເປົ່າແກ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດາວດວງໜຶ່ງຕົກຈາກຜ້າສະຫວັນລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະກຸນແຈແຫ່ງໝູ່ເລກອັນບໍ່ມີກິ່ນນັ້ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ.
ແລະລາວໄດ້ເປີດໝູ່ເລກອັນບໍ່ມີກິ່ນນັ້ນ; ແລະມືຄວັນພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກໝູ່ນັ້ນ, ດັ່ງຄວັນຈາກຕົກໄຟໃຫຍ່;
ແລະດວງອາທິດກັບອາກາດໄດ້ມືດມົວລົງເນື່ອງຈາກຄວັນຈາກໝູ່ນັ້ນ.
ແລະມືຟຸງຕັກແຕນອອກມາຈາກຄວັນນັ້ນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກມັນ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ແມງປ່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກມີອຳນາດ. ແລະໄດ້ມີຄຳສັ່ງແກ່ພວກມັນວ່າ
ຢ່າໃຫ້ທຳອິດຕະລາຍແກ່ຫຍັງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫຼືສິ່ງຂຽວໃດໆ, ຫຼືຕົ້ນໄມ້ໃດໆ;
ແຕ່ໃຫ້ທຳອິດຕະລາຍແກ່ມະນຸດພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ພຣະນິມົດ 9:1–4.

ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ນຳຂໍ້ພຣະຄຳພິເຫຼົ່ານີ້ໄປປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ການບາກົດຂຶ້ນ ຂອງ Mohammed, ຜູ້ທີ່ເກີດໃນປີ 570, ໄດ້ຮັບຮອດເຜົາຕ່າງໆໃຫ້ເປັນໜຶ່ງໃນປີ 606, ໄດ້ຮັບການສຳແດງພຣະທຳເທື່ອທຳອິດໃນປີ 610, ໄດ້ອົບພະຍົບໄປ Medina ໃນປີ 622, ເລີ່ມການສົງຄາມຂອງຕົນໃນປີ 624 ແລະເສຍຊີວິດໃນປີ 632. “ທຸບເຫວລິກສຸດ” ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການບາກົດອີກຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຊາຕານ, ແຕ່ Mohammed ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ Arabia, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກດ້ວຍວ່າເປັນທຸບເຫວລິກສຸດ ເນື່ອງຈາກທະເລຊາຍອັນກວ້າງໃຫຍ່.

ມຸຮຳມັດໄດ້ກ້າຍເປັນກະສັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຫຼືຕາມທີ່ລາວຖືກເອີ້ນ, “ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃດ” ໃນປີ 606, ເມື່ອລາວໄດ້ແກ່ໄຂຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆ ທີ່ກຳລັງຕົກຢູ່ໃນພາວະວ່າບາກວ່າຜູ້ໃດຄວນຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳ “ຫົນດຳ” ອັນເປັນຫົນຫົວມຸມກັບຄືນສູ່ກະອະບະ. ກະອະບະແມ່ນອາຄານຮູບລູກບາດ (ເຫດນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ “ກະອະບະ,” ຊຶ່ງໃນພາສາອາຣັບໝາຍເຖິງ “ລູກບາດ”) ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງມະຫາວິຫານເມືອງເມັກກາ

ໃນປະເທດຊາອຸດິອາຣາບເຍ. ມັນມີຄວາມສູງປະມານ 43 ຟຸດ, ກວ້າງ 11 ຟຸດ ແລະ ຍາວ 10 ຟຸດ, ກໍ່ສ້າງດ້ວຍຫີນແກຣນິດແລະຫີນອ່ອນ, ໂດຍມີຜ້າຄຸມທົດດ້ວຍໄໝແລະຜ້າຍສີດຳປົກຄຸມຢູ່. ກະອະບະມີຢູ່ກ່ອນມູຮຳມັດມາດົນແລ້ວ, ແລະຕາມຂະນະນິບອິດສະລາມ ມັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ເດີມໂດຍອັບຮາຮາມ ແລະ ອື່ນໆມາເອນ ບຸດຂອງທ່ານ ໃຫ້ເປັນສະຖານນະມັດສະການແດຟຣະເຈົ້າອົງດຽວ (ອັລລາຮ). ຕະຫຼອດຫຼາຍສັດຕະວັດ, ມັນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບ ແລະ ຖືກໃຊ້ເປັນສະຖານບູຊານອກສາສະໜາໂດຍບັນດາເຜົ່າອາຣັບ.

ກະອະບະແມ່ນສູນກາງຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງໂລກອິສລາມ—ເປັນອາຄານທຣິບູງາຍ ແລະ ເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອສາຍອັບຮາຮາມກັບອິສລາມ. ຊາວມຸດສະລິມບໍ່ໄດ້ຖືວ່າມັນເປັນ “ພຣະນິໂວດຂອງພຣະເຈົ້າ” ໃນຄວາມໝາຍຕາມຕົວອັກສອນ ແຕ່ຖືວ່າເປັນຈຸດສູນຮວມແຫ່ງການນະມັດສະການທຶພຣະເຈົ້າຊຶ່ງກ່ານົດໄວ້. ການກະທຳຂອງໂມຮຳເມັດໃນຊ່ວງເວລາທີ່ກະອະບະໄດ້ຖືກທຳລາຍ ແລະ ຕໍ່ມາຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແມ່ນຈຸດທຶການນຳຂອງທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.

ນ້ຳຖ້ວມປ່າຢ່າງຮຸນແຮງໄດ້ທຳລາຍກະອະບະ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸຣຸຊໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່. ເມື່ອເຖິງເວລາຈະນຳຫີນດຳ (Hajar al-Aswad) ກັບໄປປະດິດໄວ້ໃນມຸມຂອງມັນອີກຄັ້ງ, ບັນດາຕະກູນຕ່າງໆໄດ້ຂັດແຍ້ງກັນວ່າຜູ້ໃດຄວນໄດ້ຮັບກຽດນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າ ຜູ້ຄົນຕາີບທິເຂົ້າມາໃນບໍລິເວນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນ. ມູຮຳມັດໄດ້ເດີນເຂົ້າມາ, ແລະ ທ່ານໄດ້ແກ້ໄຂຂໍ້ພິພາດນັ້ນຢ່າງສະຫງວນ: ທ່ານໄດ້ວາງຫີນດຳໄວ້ເທິງຜ້າຜົນໜຶ່ງ, ໃຫ້ຕົວແທນຈາກແຕ່ລະຕະກູນຍົກມັນຂຶ້ນຮ່ວມກັນ, ແບກຫາມມັນໄປຮ່ວມກັນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານກໍ່ໄດ້ປະດິດມັນເຂົ້າທີ່ດ້ວຍຕົນເອງ. ເຫດການນີ້ໄດ້ນຳມາຊຶ່ງຄວາມນັບຖືຢ່າງສູງແກ່ທ່ານ ແລະ ບັນດາປະຊາຊົນໃນເມືອງເມັກກະໄດ້ຂະໜານນາມທ່ານວ່າ Al-Amin (“ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້”). ນີ້ເປັນໜຶ່ງໃນເຫດການສຳຄັນກ່ອນການເປັນສາດສະດາທຶຖືກເນັ້ນໃຫ້ເຫັນໃນເສັ້ນເວລາຫຼາຍສະບັບ. “ຫີນດຳ” ເປັນຫີນຫົວມຸມທຶຖືກວາງໂດຍມູຮຳມັດ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນກະສັດພະຍາກອນເໜືອອິສລາມ. ຫີນຫົວມຸມສີດຳນັ້ນເປັນຂອງປອມທຶເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຂອງພຣະຄຣິດ (ຫີນຫົວມຸມທຶແທ້ຈິງ), ແລະ ຄວາມເສື່ອມຊາມຂອງເຮືອນກະອະບະຫຼັງຈາກຫຼາຍປີແຫ່ງການນຳເອົາຮູບເຄົ້າລົບເຂົ້າມາ ກໍ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໂດຍມູຮຳມັດເຊັ່ນກັນ.

ຫຼັງຈາກຊົນເຜົ່າກຸຣຸຊໄດ້ລະເມີດສັນຍາຮຸໂດບຍິະຫໍແລ້ວ, ມູຮຳມັດໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າສູ່ເມືອງເມັກກະຫໍ ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບມຸດສະລິມປະມານ 10,000 ຄົນ. ນະຄອນໄດ້ຍອມຈຳນົນໂດຍມີການສູ້ຮົບພຽງເລັກນ້ອຍຫຼາຍ. ຈາກນັ້ນ ມູຮຳມັດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກະອະບະຫໍ, ທຳລາຍຮູບເຄົ້າລົບ 360 ອົງທີ່ຢູ່ພາຍໃນ, ແລະໄດ້ອຸທິດສະຖານບູຊານັ້ນໃໝ່ແດ່ການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າອົງດຽວ (ອັນລັຫ). ດັ່ງນັ້ນ, ມູຮຳມັດ ກະສັດແຫ່ງອິດສະລາມ, ໄດ້ວາງສີລາຫົວມຸມ, ແລະທ່ານໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກການບູຊາຮູບບັນ.

ມີອຳນາດສາມປະການທຶຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວເລກອັນບໍ່ມີກິນໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ, ແລະແຕ່ລະປະການໃນສາມປະການນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດປອມ. ຊາຕານ, ຄືພະຍານາກ, ສະແຫວງຫາທຶຈະເປັນເໝືອນອົງຜູ້ສັງສຸດ, ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທຶນຶ້ງ ແລະ ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.

ໂອ ລູຊິເຟີ ບຸດແຫ່ງອະລຸນເອຍີ ເຈົ້າໄດ້ຕົກຈາກຝ້າສະຫວັນລົງມາແນວໃດໜ້າ!
ເຈົ້າຜູ້ເຄີຍເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດອ່ອນກຳລັງ ຖືກຟັນລົງຈົນເຖິງດິນແນວໃດໜ້າ!
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປເຖິງຝ້າສະຫວັນ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກບັນລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສັງຂັນເໝືອດວງດາວທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ:

ຂ້າພະເຈົ້າຈະນັ່ງເທິງເພງແຫ່ງລູມນຸມ, ຢູ່ທາງທິດເໜືອອັນສຸດໄກ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນເໜືອຄວາມສູງແຫ່ງເມກ;
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນອົງສູງສຸດ." ແຕ່ເຈົ້າຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ນະລົກ, ລົງໄປຍັງສ່ວນເລກທີສຸດຂອງຫລຸມ.
ເອຊາຍາ 14:12-15

ມັງກອນແຫ່ງລັດທິບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກຂຸມເລກທີສຸດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ແລະສັດຮ້າຍແຫ່ງລັດ
ທິຄາທອລິກກໍຂຶ້ນມາຈາກຂຸມເລກທີສຸດເມື່ອບາດເຜີຍອັນເຖິງຕາຍຂອງນາງໄດ້ຮັບການຮັກສາ.

ສັດຮ້າຍທຶນໄດ້ເຫັນນັ້ນ ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີ; ແລະມັນຈະຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວອັນບໍ່ມີທຶນສຸດ
ແລະຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະປະຫລາດໃຈ,
ຄົບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ,
ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍເຫັນສັດຮ້າຍນັ້ນທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີ ແຕ່ກໍຍັງມີຢູ່. ພຣະນິມົດ 17:8

ສັດຮ້າຍແຫ່ງລັດທິຄາໂຕລິກຈະຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແຫ່ງໂລກໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກປະກາດໃຊ້
ເມື່ອການຮ່ວມສາມປະການໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ. ເໝືອນດັ່ງມັງກອນ,
ລັດທິຄາໂຕລິກອ້າງວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ໂບໂລໄດ້ຊີ້ໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມ.

ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານດ້ວຍວິທີໃດໆ; ເພາະວັນນັ້ນຈະບໍ່ມາ
ນອກຈາກວ່າຈະມີການຫັນເຫວອກກ່ອນ ແລະມະນຸດແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ
ຄົບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ຜູ້ທີ່ຕົກຖິ້ວ ແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ
ຫລືທີ່ຖືກນະມັດສະການ; ຈົນເຖິງວ່າລາວໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງພຣະເຈົ້າ
ສະແດງຕົນເອງວ່າລາວເປັນພຣະເຈົ້າ. 2 ເທສະໂລນິກ 2:3, 4

ເຊັ່ນດຽວກັບມັງກອນ, ສັດຮ້າຍແຫ່ງຄາໂທລິກກໍເປັນບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດ; ທັງສອງອ້າງຕົນວ່າເປັນພຣະເຈົ້າ,
ແລະທັງສອງມີການພິນາດໃນບັນຍາຍອັນສຳພັນກັບຄຳພະຍານຕາມພຣະຄຳພີຂອງພວກມັນ,
ເພາະມັງກອນຖືກຖືມີລົງສູ່ນະລົກ, ແລະສັດຮ້າຍເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ.
ຄວາມພິນາດນັ້ນຄືການທຳລາຍໃນບັນຍາຍທຳຍ.

"ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງອັນຕິຄຣິດທີ່ຈະດຳເນີນການກະບົດທິເຂົ້າໄດ້ລົ້ມໄວ້ໃນສະຫວັນນັ້ນ
ຈະຍັງຄົງທຳງານຢູ່ໃນບັນດາລູກແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງ." Testimonies, volume 9, 230.

"ໂດຍຜ່ານສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຮມ ງານອັນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຖືກດຳເນີນຢູ່ທົນໃນໂລກ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກດຳເນີນຢູ່ໃນລາວແຫ່ງສະຫວັນກ່ອນການຂັບໄລ່ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມັດ.
ຊາຕານໄດ້ພະຍາຍາມແກ້ໄຂພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ ແລະເພີ່ມຂໍ້ແກ້ໄຂຂອງຕົນເອງເຂົ້າໄປ.
ມັນໄດ້ຍົກການພິຈາລະນາຂອງຕົນເອງໃຫ້ສູງກວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງມັນ
ແລະວາງຄວາມປະສົງຂອງຕົນເອງເໝືອນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຢໂຮວາ
ແລະໂດຍວິທີນີ້ກໍ່ເທົ່າກັບໄດ້ປະກາດໂດຍນ້ອຍວ່າ ພຣະເຈົ້າອາດຜິດພາດໄດ້.
ສັນຕະປາປາກໍດຳເນີນຕາມວິຖີດຽວກັນນັ້ນ ແລະໂດຍອ້າງວ່າຕົນເອງບໍ່ຜິດພາດ
ຈົ່ງພະຍາຍາມດັດປັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດຂອງຕົນເອງ
ໂດຍຄິດວ່າຕົນສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດທີ່ຕົນຄິດວ່າເຫັນຢູ່ໃນພຣະກົດ
ແລະພຣະບັນຊາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ໂດຍນ້ອຍແລ້ວ
ມັນກ່າວແກ້ໄຂວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກົດໝາຍທີ່ກົງກວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢໂຮວາແກ່ພວກທ່ານ.
ສິ່ງນີ້ເປັນການໝົນປະໝາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼວງໃດຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ!" Signs of the Times,
November 19, 1894.

ອົດສະລາມ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Mohammed ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງສະຕະວັດທີຈັດ,
ກໍໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວອັນບໍ່ມີກິນ ເມື່ອກະແຈທິໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Mohammed ນັ້ນຖືກໝຸນ.
ເມື່ອຫຸບເຫວນັ້ນຖືກເປີດອອກ "ຄວັນ" ກໍໄດ້ຟັງອອກມາ ອັນເຮັດໃຫ້ດ້ວງອາທິດ ແລະ ອາກາດມົດມົວໄປ.

ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ “ກະແຈ” ທີ່ບົດຫຼຸບເຫວນນັ້ນ ຄື ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh.

ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃກ້ຂໍ້ພຣະຄຳພີສາມຂໍ້ທຳອິດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີຫົກ ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກບຸກເບີກ ໃນບໍລິບົດຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກຕາໃຊ້ສາມຊັ້ນ, ເຮົາພົບວ່າ ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິບັດປະການທຳອິດ ເປັນແບບຢ່າງຂອງລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດປະການທີສາມ ຊຶ່ງມາເຖິງ “ໂດຍໄວ” ໃນເວລາແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່. ກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄາມຂອງນິນະເວ.

ເປົ້າໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແກ້ໄຂຄຳພະຍາກອນອັນເປັນເທັດກ່ຽວກັບລູກໄຟແຫ່ງ Nashville, ແລະລາວຮັບຮູ້ວ່າການນຳຄຳເຕືອນຂອງ Ellen White ກ່ຽວກັບລູກໄຟທີ່ຈະຕົກເຫນືອ Nashville ມາໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ “ການທຳລາຍເມືອງນັບພັນ ຊຶ່ງເກືອບຈະຖືກມອບຕົນໃຫ້ແກ່ການບຸລາຮູບເຄົາລົບຢ່າງສົມບູນ.”

ລູກໄຟແຫ່ງເມືອງ Nashville

ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງໄລຍະເວລາຂອງຄວາມພິນາດທີ່ມາເຖິງເມືອງທັງຫຼາຍ, ແລະມັນຍັງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປະກາດຂ່າວສານສຽງຮ້ອງກາງຄືນອັນສັ້ນ.

ຂ່າວສານນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການໂຈມຕີທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຈາກອິດສະລາມ

ແລະໄລຍະເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການໂຈມຕີທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຈາກອິດສະລາມໃນເຫດແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່. ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະກາດສຽງຮ້ອງກາງຄືນນັ້ນໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມາພ້ອມກັບການໂຈມຕີທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຈາກອິດສະລາມໃນວັນທີ 9/11.

ເມື່ອນັ້ນ ການປະທັບຕາຂອງຄົນທັງໝົດແສນສີໝູນສີຟ້າ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ

ສອດຄ່ອງກັບເສັ້ນເລື່ອງຂອງບາລາອາມແລະລາ,

ໃນທີ່ນັ້ນມີການຕີສາມຄັ້ງທີ່ໄປສູ່ຈຸດສຸດຍອດຢູ່ທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ,

ແຕ່ໃນນັ້ນການໂຈມຕີທີ່ສອງອັນບໍ່ຄາດຄິດ ຮວມເອົາວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023

ຕໍ່ແຜ່ນດິນອັນສະຫງ່າງາມແຕ່ບູຮານ ແລະຕໍ່ມາທີ່ລູກໄຟແຫ່ງ Nashville. ທຸກເສັ້ນເລື່ອງສອດຄ່ອງກັນ,

ແລະເປົ້າໝາຍໃຈວ່າ ການເປີດຜະນຶກຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍພາບຊາຍຖືແບ່ງປັນຜຸນ

ກຳລັງເກັບຮວບເອົາອັນຍະມະນີທີ່ກະຈ່າຍ ແລະໂຍນພວກມັນລົງໃນຫີບ,

ເປັນພະລາຊະກິດຂອງສົງແຫ່ງເຜົາຢູດາ.

ສົງໄຕແຫ່ງຢູດາໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຂ່າວສານທີ່ຖືກແກ້ໄຂຂອງເປົ້າໝາຍລັບ Nashville

ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ

ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຮົ້ນຂອງຂໍ້ສົບໃນດານເຮືອນບົດທີ່ສິບເອັດ,

ແລະໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນສ່ວນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຮົ້ນນັ້ນ

ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຂໍ້ສົບເອັດເຖິງຂໍ້ສົບຫ້າແຫ່ງບົດດຽວກັນ. ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ສົງຄາມທີ່ Raphia

ແລະສົງຄາມທີ່ Panium ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສົບຫົກ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄາມທີ່

Actium. ເມື່ອສົງຄາມທີ່ Panium ເຂົ້າຮ່ວມກັບສົງຄາມທີ່ Actium ທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ສົງຄາມທີ່

Nineveh ກໍຖືກທຳຊ້ຳອີກດ້ວຍ.

“ກະແຈ” ທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Mohammed, ກະສັດແຫ່ງອິດສະລາມ,

ຜູ້ຊີ້ນຳມາຂອງລາວບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນລັກສະນະຂອງອິດສະລາມເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ຍັງເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການທຳລາຍທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍຍຸດທະການທີ່ Nineveh ດ້ວຍ. ນາມຂອງກະສັດນັ້ນ

“ໃນພາສາເຮັບເຮີແມ່ນ Abaddon,” ແລະ “ໃນພາສາກຣີກ ນັ້ນມີນາມວ່າ Apollyon.”

ພາສາກຣີກແລະພາສາເຮັບເຮີນັ້ນໃສ່ພຣະຄຳພີໂດດແລະພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະສອນໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ Abaddon

ໝາຍເຖິງ “ສະຖານທີ່ແຫ່ງການທຳລາຍ” ແລະ Apollyon ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທຳລາຍ.”

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແຫ່ງພຣະນິມິດບົດທິກຳ ກະສັດເໜືອອິດສະລາມຄື Mohammed, ແຕ່ລາວກໍຍັງເປັນ
“ທູດສະຫວັນແຫ່ງທູບເຫວລີກລັບ” ຊຶ່ງກໍຄືຊາຕານ.
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ສັນຕະປາປາເປັນບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້ມືຂວາຂອງຊາຕານເທິງໂລກ,
Mohammed ກໍຖືກຊາຕານຄວບຄຸມໂດຍກົງເຊັ່ນກັນ, ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງທູບເຫວລີກລັບ.

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ການຮ່ວມພັນສາມປະການຖືກບັງຄັບໃຫ້ແກ່ໂລກ,
ແລະບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳຕໍ່ລັດສັນຕະປາປາໃນປີ 1798,
ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດສູນສຸດຂອງຍຸກມັດ, ກໍຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ.
ເມື່ອບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ, ຍຸກມັດໄລຍະທີສອງກໍມາເຖິງ,
ແລະໃນເວລາແຫ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່ຊຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ, ອິສລາມໄດ້ບໍດີກະແຈ
ແລະຄວັນດັງອອກມາຈາກເຕົາເຜົາ ກໍປົກຄຸມດ້ວຍອາທິດແລະດາວທັງຫຼາຍໄວ້ ເມື່ອຄວາມມັດຫວນຄືນມາ.
ການສູ້ຮົບແຫ່ງນິເວດຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເພາະມັນແມ່ນກະແຈທີ່ນຳມາຊຶ້ງຄວາມມັດໄລຍະທີສອງ. ທີນັ້ນ ການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ
ຖືກຕິດຕາມມາດ້ວຍຄວາມພິນາດໃນລະດັບຊາດ. ທີນັ້ນ “ລັດທິເຜດດັດການທີ່ກະທຳການຢ່າງແຂງຂັນ”
ມີອຳນາດຄອບງຳຢ່າງເຕັມທີ່,
ເພາະຄວັນຂອງອິສລາມທີ່ຮັດໃຫ້ດ້ວງອາທິດແລະດາວທັງຫຼາຍມີດົມໃນການສູ້ຮົບແຫ່ງນິເວດນັ້ນ
ເປັນດັງເຕົາເຜົາທົ່ວໄປ. “ເຕົາເຜົາທົ່ວໄປ”
ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອັບຮາຮາມ.

ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຕາເວັນຕົກລົງ ແລະຄວາມມັດໄດ້ມາເຖິງ, ຈົ່ງເບີ້, ມີເຕົາຄວັນໜຶ່ງ
ແລະຄົນໄຟທົ່ວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານໄປລະຫວ່າງຊຸມເຫຼົ່ານັ້ນ. ປະຖົມມະການ 15:17.

ເຕົາໄຟທີ່ມີຄວັນຊຶ່ງຜ່ານລະຫວ່າງເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມ
ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການເປັນທາດໃນອິຢິບ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມຂອງຕອນນັ້ນ.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບອັບຮາຮາມວ່າ, “ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ແນ່ນອນວ່າ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ, ແລະຈະຮັບໃຊ້ຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນ;
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ບັງຄັບເຊື້ອສາຍນັ້ນເປັນເວລາສິ້ນສຸດຢູ່.” ປະຖົມມະການ 15:13.

“ເຕົາໄຟທົ່ວໄປ,” ເຊັ່ນເຕົາໄຟຂອງເນບູກາດເນັດຊາໃນດານເຮອນ ບົດທີ 3
ເປັນສັນຍາລັກແທນການຜູກມັດແລະຄວາມເປັນທາດ ດັ່ງທີ່ເປັນສະພາບຂອງຊາດຮາກ ເມຊາກ ແລະ
ອາເບດເນໂກ.

“ແຕ່ດັ່ງເຊັ່ນດ້ວຍດາວທັງຫຼາຍໃນວົງຈອນອັນກວ້າງໃຫຍ່ແຫ່ງວິທິທາງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ຂອງພວກມັນ,
ພຣະປະສົງທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າຍ່ອມບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮົບຮ້ອນ ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຊັກຊ້າ.
ໂດຍຜ່ານສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມມັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ເຕົາໄຟທີ່ມີຄວັນ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງແກ່ອັບຮາຮາມເຖິງການເປັນທາດຂອງອິດສະຣາເອນໃນປະເທດເອຢິບ,
ແລະໄດ້ຊົງປະກາດວ່າເວລາແຫ່ງການອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຂົານັ້ນຈະເປັນສິ້ນສຸດຢູ່. “ພາຍຫຼັງນັ້ນ,”
ພຣະອົງຕັດວ່າ, “ພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສິນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.” Genesis 15:14.”
ຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງຍຸກສະໄໝ, 33.

ແຕ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຮັບເອົາພວກທ່ານ ແລະໄດ້ຊົງນຳພາພວກທ່ານອອກມາຈາກເຕົາເຫຼັກ
ຄືອອກມາຈາກອິຢິບ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຊົນຊາດທີ່ເປັນມຸຮະດົກຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້.
ພຣະບັນຍັດສອງ 4:20.

ຄວັນທີ່ເຮັດໃຫ້ດ້ວງອາທິດແລະດ້ວງຈັນມຸດມົວເມືອງກະແຈແຫ່ງສົງຄາມທີ່ເມືອງ Nineveh ຖືກບິດໄຂນນັ້ນ ບັງຊີຕິງການຂົ່ມເຫັງທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງໃນເວລາມຸກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດັ່ງນັ້ນ ການຂົ່ມເຫັງໃນຍຸກມຸກົດຈຶ່ງຖືກເຮັດຊ້ຳອີກຄັ້ງ. ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ສົງຄາມທີ່ Nineveh ເປັນ “ກະແຈ” ທີ່ນຳເອົາອິສລາມເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໃນຖານະເປັນວິບັດປະການທຳອິດໃນປີ 627. ສົງຄາມນັ້ນແມ່ນລະຫວ່າງໂຮມແລະເປີເຊຍ, ແລະມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງໂຮມ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າໄຊຊະນະແບບ Pyrrhic. ໄຊຊະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວກາຍເປັນໂທດແກ່ຜູ້ຊະນະເອງ. ວະລີນີມາຈາກໄຊຊະນະຂອງກະສັດ Pyrrhus ແຫ່ງ Epirus. ຫຼັງຈາກການຮົບສອງຄັ້ງກັບຊາວໂຮມັນ (Heraclea ໃນປີ 280 BC ແລະ Asculum ໃນປີ 279 BC), ພຣະອົງໄດ້ເອົາຊະນະກອງທັບໂຮມັນ ແຕ່ສູນເສຍທະຫານຂອງພຣະອົງເອງໄປເປັນຈຳນວນຫຼາຍຫຼວງ. ຕາມຕຳນານເລົ່າວ່າ ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຖ້າໄດ້ໄຊຊະນະເຊັ່ນນີ້ອີກພຽງຄັ້ງດຽວ ພວກເຮົາກໍຈະພົ້ນາດ.”

ການຮົບທີ່ນີເດເວເປັນໄຊຊະນະທາງຍຸດທະສາດສຳລັບໂຮມ, ແຕ່ເມື່ອສິ້ນສຸດລົງ ທັງໂຮມແລະເປີເຊຍກໍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານການບຸກໂຈມອັນຮຸນແຮງຂອງອິສລາມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນອີກຕື່ມ. ເປີເຊຍແມ່ນສະຫະລັດ ແລະ ໂຮມແມ່ນສັນຕະບາບາ ໃນການສຳເລັດໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຂອງການຮົບທີ່ນີເດເວ. ເມໂດ-ເປີເຊຍໃນຖານະອຳນາດສອງເຂົ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດສອງເຂົ້າຂອງສະຫະລັດ. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ສະຫະລັດເປັນພຽງເຂົ້າດຽວເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະການກໍ່ຮູບນັ້ນປະກອບດ້ວຍການລວມເອົາເຂົ້າທັງສອງໃຫ້ເປັນອັນດຽວ. ໃນດານໂອນ 8 ມີສອງເຂົ້າທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຈັກກະພັດເມໂດ-ເປີເຊຍ, ແລະເຂົ້າຂອງເປີເຊຍໄດ້ອອກຂຶ້ນພາຍຫຼັງ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ເງິນຕາຂຶ້ນແລະເຫັນ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີເກະໂຕຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແມ່ນ້ຳ, ຊຶ່ງມີສອງເຂົ້າ; ແລະເຂົ້າທັງສອງນັ້ນສູງ; ແຕ່ເຂົ້າອັນໜຶ່ງສູງກວ່າອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະເຂົ້າທີ່ສູງກວ່ານັ້ນອອກຂຶ້ນພາຍຫຼັງ. ດານໂອນ 8:3.

ເຂົ້າສອງອັນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຄື ລັດທິດີໂຟລິກັນ ແລະ ໂປຣແຕສຕັງ ລວມເຂົ້າເປັນອັນດຽວ ເມື່ອຄຣິດຈັກ ແລະ ລັດ ມາຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ການກໍ່ຮ່າງນັ້ນຈະສຳເລັດບໍ່ລົບຼຸນຢ່າງເຕັມທີ່ ເມື່ອເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສິ່ງນີ້ຊີ້ບອກວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ ເປີເຊຍ ເທົ່ານັ້ນ. ເປີເຊຍໄດ້ຖືກໂຮມພ່າຍແພ້ໃນຍຸດທະສາດທີ່ Nineveh. ວິທີທີ່ໂຮມເອົາຊະນະເປີເຊຍນັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດ ເນື່ອງຈາກກົນຍຸດຂອງ Heraclius ຈັກກະພັດໂຮມ.

ໂດຍສະເຫຼ່ຍແລ້ວ Heraclius ໄດ້ດຳເນີນການໂຈມຕີແບບສ້າງຄວາມປະຫລາດໃຈ, ຕັ້ງກັນຂ້າມກັບການບຸກຄົບໜ້າໂດຍກົງ. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາໃນການເຮັດໃຫ້ກົດຄວາມປະຫລາດໃຈນັ້ນປາກົດຢູ່ໃນປະຫວັດສາດ. ຄວາມປະຫລາດໃຈນັ້ນລວມເຖິງການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາທີ່ຈະໂຈມຕີໃນລະດູໜາວ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພົບເຫັນທົ່ວໄປໃນຍຸກປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມປະຫລາດໃຈບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ. Heraclius ໄດ້ລົ້ມການບຸກລຸກຂອງເຂົາໃນກາງເດືອນກັນຍາ ຄ.ສ. 627 ຈາກທິດເໜືອ (ເຂດພູສູງ Armenian). ແທນທີ່ຈະໃຊ້ເສັ້ນທາງທີ່ຄາດໝາຍໄວ້ ຄົນລ່ວງທາງທິດໃຕ້ໂດຍກົງໄປຫານະຄອນຫຼວງເປີເຊຍ Ctesiphon, ເຂົາໄດ້ເຄື່ອນກຳລັງເປັນວົງກວ້າງ ໂດຍມຸ່ງໄປທາງທິດອາຄະເນຕາມແນວພື້ນທີ່ຊາຍແດນ (ໂດຍປະມານແມ່ນແນວຊາຍແດນຕວກກີ-ອີຣ່ານໃນປັດຈຸບັນ). ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ຫັນລົງທາງທິດໃຕ້ແລະທິດຕາເວັນຕົກ, ຂ້າມແມ່ນ້ຳ Great Zab ໃນວັນທີ 1 ທັນວາ ຄ.ສ. 627. ການເຄື່ອນໄຫວນີ້ໄດ້ວາງກອງທັບຂອງເຂົາໄວ້ເທິງທົ່ງພຽງ Nineveh (ຝັ່ງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳ Tigris), ໃກ້ກັບຊາກປະຫັກຫັກພັງຂອງ Nineveh ໃບຮານ. ການເຄື່ອນທີ່ນີ້ ເມື່ອທຽບກັບກຳລັງເປີເຊຍແລ້ວ ເປັນການເຄື່ອນຈາກທິດໃຕ້ຂຶ້ນທິດເໜືອ—ຊຶ່ງເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບທີ່ຝ່າຍເປີເຊຍຄາດໄວ້.

ພວກເຂົາຄາດວ່າເຂົາຈະສືບຕໍ່ບິດັນລົງທາງທິດໃຕ້ໄປຫາ Ctesiphon.
ສົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ບັນຊາການຝ່າຍເປີເຊຍ Rhahzadh ຕັ້ງຕົວບໍ່ທັນ ແລະບິບໃຫ້ເຂົາຕ້ອງໄລ່ຕິດຕາມ
Heraclius ເຂົ້າໄປໃນພູມປະເທດທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ.
ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝ່າຍໂຣມັນສາມາດເລືອກສະໜາມຮົບໃນທົ່ງພຽງໃກ້ Nineveh ໄດ້.
ການດຳເນີນກົນລະຍຸດນີ້ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຝ່າຍໂຣມັນຕົກຢູ່ໃນສະພາບຖືກໜີບລະຫວ່າງກຳລັງເປີເຊຍ
ແລະຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີເສັ້ນທາງຖອນຕົວຫາກຈຳເປັນ. ເມື່ອປະສານເຂົ້າກັບໝອກໃນວັນຮົບ
ແລະກົນອຸບາຍຖອນທັບຫຼອກໃນລະຫວ່າງການຮົບຕົວຈິງ, ກໍມີຊົນເຊື້ອຫຼາຍປະການຂອງຄວາມປະຫລາດໃຈ.
ການບຸກລຸກຢ່າງກ້າຫານໃນລະດູໜາວນີ້ແລະເສັ້ນທາງອ້ອມຕິເຂົ້າໄປເລີກໃນດິນແດນເປີເຊຍ
ຖືກຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຜົນງານທາງທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງ Heraclius.
ມັນໄດ້ຊ່ວຍທຳລາຍຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຝ່າຍເປີເຊຍ
ແລະມີສ່ວນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ໃຊ້ຊະນະໃນທົ່ວສຸດຂອງຝ່າຍໂຣມັນໃນສົງຄາມອັນຍຶດເຍືອນນັ້ນ.

"ໃນຍຸດທະການແຫ່ງນີ້ນາເວ ຊຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ຢ່າງດູເດອິດຕັ້ງແຕ່ຮຸ່ງອາລຸນຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ສືບເອັດ
ທຸກສົງຄາມຈຳນວນຊາວແປດຜົນ ນອກຈາກທີ່ອາດຖືກຫັກຫຼີຂາດເປັນຊັ້ນ ໄດ້ຖືກຍຶດໄປຈາກພວກເປີເຊຍ;
ກອງທັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາຖືກຜັນຈົນແຕກຜ່າຍ, ແລະຜູ້ມີໃຊ້ (ພວກໂຣມັນ),
ໂດຍບໍ່ກັບຄືນຄວາມສູນເສຍຂອງຕົນເອງ, ໄດ້ຄ້າງຄືນຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ.
ບັນດານະຄອນແລະພະລາຊະວັງຂອງອັດຊິເຣຍ ໄດ້ເປີດອອກຮັບພວກໂຣມັນເປັນຄັ້ງທຳອິດ."

ຈັກກະພັດໂຣມັນມີໄດ້ຮັບການເສີມກຳລັງຂຶ້ນໂດຍການພິຈິດທົລາວໄດ້ກະທຳນັ້ນ; ແລະໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ
ແລະໂດຍບໍ່ມີການດຽວກັນນັ້ນ
ກໍໄດ້ມີການຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຝູງຊົນຊາຮາເຊັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈາກອາຮາເບຍ,
ດັ່ງຕົກແຕ່ນຈາກແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳສອນມະຫາມັດອັນມີດິມວິແລະຫລອກລ
ວງໄປຕາມເສັ້ນທາງການເຄື່ອນໄຫວຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໃນບໍ່ລຳກໍໄດ້ແຜ່ປົກຄຸມທັງຈັກກະພັດເປີເຊຍແລະຈັກກະພັດໂຣມັນ.

ບ່ອນປາຖະໜາຕົວຢ່າງອັນສົມບູນຍັງໄປກວ່າເພື່ອສະແດງຂໍ້ເທັດຈິງນີ້
ນອກຈາກທີ່ມີຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳສຸດທ້າຍຂອງບົດນັ້ນຈາກ Gibbon,
ຊຶ່ງຂໍ້ຄັດກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ນຳມາຈາກບົດດຽວກັນ.
"ເຖິງແມ່ນວ່າກອງທັບຜູ້ມີໃຊ້ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ທຸກຂອງ Heraclius,
ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມອັນຜົນທຳມະຊາດນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ບັນທອນກຳລັງຂອງພວກເຂົາ
ຫາກວ່າຈະໄດ້ຝຶກໃຊ້ມັນ. ໃນຂະນະທີ່ຈັກພັດໄດ້ມີໃຊ້ຊະນະຢູ່ທີ່ Constantinople ຫຼື Jerusalem,
ເມືອງນ້ອຍອັນຫາຊື່ໄດ້ແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ຊາຍແດນຂອງ Syria ໄດ້ຖືກບຸນສະດົມໂດຍພວກ Saracens, ແລະພ
ວກເຂົາໄດ້ຟັນທະຫານບາງກອງທີ່ຍຶກໄປຊ່ວຍເຫຼືອມັນເປັນຊັ້ນໆ,—ເປັນເຫດການທຳມະດາແລະເລັກນ້ອຍ
ຢ່າງໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກມັນບໍ່ແມ່ນຄຳນຳໜ້າຂອງການປະຕິວັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
ພວກໂຈນເຫຼີນີ້ແມ່ນອັກຄະສາວົກຂອງ Mohammed;
ຄວາມກ້າຫານອັນຄັງຄ້າງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຟັງອອກມາຈາກຖິ່ນກັນດານ;
ແລະໃນແປດປີສຸດທ້າຍແຫ່ງລາຊະການຂອງພຣະອົງ, Heraclius
ໄດ້ສູນເສຍແກ່ຊາວອາຣັບແຂວງດຽວກັນນັ້ນທີ່ພຣະອົງເຄີຍກູ້ຄືນມາຈາກຊາວເປີເຊຍ.

"'ວິນຍານແຫ່ງການຫຼອກລວງແລະຄວາມຄັງໄຄ້ ຊຶ່ງທຸກສິ່ງຂອງມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ,'
ໄດ້ຖືກປ່ອຍໃຫ້ອອກມາໃນໂລກ. ໝູ່ເລີກສຸດຫຍັງບໍ່ຂາດເລີຍນອກຈາກກະແຈເພື່ອເປີດມັນ,
ແລະກະແຈນັ້ນກໍຄືການລົ້ມລົງຂອງ Chosroes.
ລາວໄດ້ສຶກຈົດໝາຍຂອງພົນລະເມືອງຜູ້ບໍ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງແຫ່ງ Mecca ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນປະໝາດ.
ແຕ່ເມື່ອຈາກ 'ແສງຮຸ່ງໂລດແຫ່ງລັດສະໝີ' ຂອງລາວ ລາວໄດ້ຈົມລົງສູ່ 'ຫໍຄອຍແຫ່ງຄວາມມືດ'
ທີ່ບໍ່ມີສາຍຕາໃດສາມາດສອດທະລຸໄດ້, ຊື່ຂອງ Chosroes

ກາກຳລັງຈະຜ່ານເຂົ້າສູ່ຄວາມລົມເລືອນໃນທັນທີຕໍ່ໜ້າຊື່ຂອງ Mohammed;
 ແລະຮູບຈັນເສຍກໍເບິ່ງເໝືອນພຽງແຕ່ວ່າຖ້າການຂຶ້ນຂອງມັນ ຈົນກວ່າດາວດວງນັ້ນຈະຕົກລົງ.
 Chosroes, ຫຼັງຈາກຄວາມຜ່ອນເພຍຢ່າງສົມເຊື່ອຍແລະການສູນເສຍອານາຈັກ, ຖືກສັງຫານໃນປີ 628;
 ແລະປີ 629 ຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນ 'ການພິຈາລະນາເຫຼັກອາຣາບ,' ແລະ 'ສົງຄາມຄົງທຳອິດຂອງພວກ
 Mohammedans ຕໍ່ຕ້ານຈັກກະພັດໂຮມັນ.' 'ແລະທູດສະຫວັນອົງທຶກໄດ້ເປົ່າແກ,
 ແລະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດາວດວງໜຶ່ງຕົກຈາກຜ້າລົງມາເຖິງແຜ່ນດິນໂລກ;
 ແລະໄດ້ປະທານກະແຈຂອງໝູ່ເລກສຸດຫຍິບໃຫ້ແກ່ລາວ. ແລະລາວໄດ້ເປີດໝູ່ເລກສຸດຫຍິບນັ້ນ.'
 ລາວໄດ້ຕົກລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເມື່ອກຳລັງຂອງຈັກກະພັດໂຮມັນຖືກໃຊ້ຈົນໝົດສິ້ນ,
 ແລະກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຕາເວັນອອກນອນເສຍຊີວິດຢູ່ໃນຫໍຄອຍແຫ່ງຄວາມມືດຂອງລາວ,
 ການບຸນສະດົມເມືອງນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີຊື່ສຽງແຫ່ງໜຶ່ງຕາມຊາຍແດນຂອງ Syria ແມ່ນ
 'ຄຳນຳໜ້າແຫ່ງການປະຕິວັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.' 'ພວກໃຈນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນອັກຄະສາວົກຂອງ Mohammed,
 ແລະຄວາມກຳຫານອັນຄັ້ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ໄຟ້ອອກມາຈາກຖົນກັ່ນດານ.'" Uriah Smith, Daniel
 and the Revelation, 495–497.

ການສູ້ຮົບຂອງນິເວ

ເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່ທີ່ເຕືອາຊະນະສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
 ແຕ່ນັ້ນເປັນໄຊຊະນະທີ່ໄດ້ມາດວ້ຍຄວາມສູນເສຍຢ່າງໜັກ,
 ເພາະວ່າການພິພາກສາອັນດຳເນີນໄປເປັນຂັ້ນໆເໝືອນໂຣມ ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໂຄສໂຣສ ເປັນປະມຸກແຫ່ງຈັກກະພັດເປີເຊຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເປີເຊຍ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການລົ້ມລົງຂອງສະຫະລັດໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ເປັນກຸນແຈທີ່ເປີດຫຸບແຫວນໄຮ້ກັນໃນເວລາການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກທີ່ກົກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ.
 ມັນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂັ້ນສູງສຸດ, ສາມສິບເອັດ, ແລະ ສີ່ສິບເອັດ ຂອງດານເອີນ 11,
 ພ້ອມທັງ ພຣະນິມິດ 13:11.

ຈົ່ງສັງເກດຄຳເຫັນຂອງຜູ້ບຸກເບີກ Stephen Haskell ກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີແລະປະຫວັດສາດດຽວກັນນີ້:

"ພວກອາຣັບ ຫຼື ຊາຣາເຊັນ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ໃຊ້ອັດທິພົນໃດໆໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງບັນດາຊາດ,
 ຊາຍແດນໃດໜຶ່ງກັບມາເຫຼົ້າໃດຜ່ານໄປແທບຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດກ່າວເຖິງ.

ສາສະໜາມູຮຳມັດໄດ້ຮັບຮອມເຜົາຕ່າງໆທີ່ກະຈັດກະຈາຍໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ,
 ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປໃນຖານະຜູ້ພິຈາລະນາບັນດາປະຊາຊາດ.

ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ຕິດຕາມກອງທັບຊາຣາເຊັນນັ້ນ ເກີດຈາກ, ໃນລະດັບໃຫຍ່,
 ການຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງຊາວໂຮມັນ ແລະ ໂຄສໂຣສ, ປະມຸກແຫ່ງຈັກກະພັດເປີເຊຍສະໄໝໃໝ່.

ການຂັດແຍ້ງນີ້ໄດ້ນຳໄປສູ່ການລົ້ມລົງສະຫລາຍຂອງຝ່າຍຫຼັງ.

ເປີເຊຍສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຍື່ນຢູ່ດັ່ງກຳແພງຂວາງກັນ, ຄອຍຫັກຫຳມອຳນາດຂອງມູຮຳມັດ;

ແຕ່ເມື່ອອຳນາດນັ້ນລົ້ມລົງ, ກຳແພງກັນກໍຫາຍໄປ, 'ໝູ່ເລກສຸດຫຍິບ' ກໍຖືກເປີດອອກ,

ແລະພວກຊາຣາເຊັນກໍຖົ່ວມທົວໂລກ. ເມື່ອ 'ໝູ່ເລກສຸດຫຍິບ' ຖືກເປີດອອກ, ກໍໄດ້ມີຄວາມລອຍຂຶ້ນມາ

ຊຶ່ງເປັນບັງໜ້າຂອງດວງອາທິດ.' ອຸປະມານເປັນພາບທີ່ໜັກແໜ້ນ,

ສະແດງເຖິງຜົນແຫ່ງຄວາມມືດມືວຂອງສາສະໜາມູຮຳມັດ

ເມື່ອມັນແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ." Stephen Haskell, The Story of the Seer of
 Patmos, 164, 165.

ກຳແພງກົດຂວາງນັ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງໂຣມ ຄືກຳແພງແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດ
 ຊຶ່ງຖືກຖອນອອກໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຍັງມີອີກຊັ້ນໜຶ່ງຂອງໄຊຊະນະແບບໂພຣຣິກຂອງໂຣມເໝືອນເປີເຊຍໃນຍຸດທະການນິນາເວ,

ເພາະວ່າກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ມີຢຸດທະການນິກາວອກຄັ້ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ Alpha ແລະ ຢຸດທະການໃນປີ 627 ເປັນຕົວແທນຂອງ Omega. ຢຸດທະການນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນປີ 612 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຫ່າງກັນປະມານໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍປີ. ໃນຢຸດທະການນັ້ນ ອັດຊີເຣຍໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໂດຍສະຫະພັນສາມຝ່າຍ ແລະ ນັ້ນໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອານາຈັກອັດຊີເຣຍ.

A. T. Jones ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບສົງຄາມອັນຟາຂອງເມືອງນິເວ ດັ່ງນີ້:

“ເຫດການຕ່າງໆໃນການປົກຄອງຂອງອັດຊີເຣຍໄດ້ເສື່ອມຊາມລົງຈາກຮ້າຍໄປຫາຮ້າຍຍິ່ງຂຶ້ນ, ຈົນກະທັ້ງໃນປີ 612 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໄດ້ມີການກະບົດໃຫຍ່ອກຄັ້ງໜຶ່ງໂດຍສາມປະເທດເດີມນັ້ນ, ໂດຍໃນຄັ້ງນັ້ນນິກາໂບໂປລັດຊາເປັນຜູ້ນຳເອງ. ການກະບົດຄັ້ງນີ້ປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ: ນິກະເວຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນກອງຊາກຫັກພັງ; ແລະອານາຈັກອັດຊີເຣຍໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນໃຫຍ່, —ມິດຍຄອບຄອງພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອແລະເໜືອສຸດ, ບາບໂລນຄອບຄອງເວລາມ ແລະທົ່ງພຽງທັງໝົດກັບທູບເຂົາແຫ່ງແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສແລະໄທກຣີສ, ແລະອີຢິບຄອບຄອງດິນແດນທັງໝົດທາງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສ. ຕາປະທັບຮັບຮອງພັນທະມິດລະຫວ່າງບາບໂລນກັບມິດຍນີ້ ຄືການສົມລົດຂອງພຣະທັດາແຫ່ງກະສັດມິດຍກັບເນບູກາດເນັດຊາ, ລາຊະໂອລົດຂອງນາໂບໂປລັດຊາ. ກົນການປະຕິບັດສ່ວນຂອງຕົນໃນພັນທະມິດຕ່າງໆນັ້ນອັດຊີເຣຍນິເວເຫຼະ, ຟາໂຣເນໂຂ ກະສັດແຫ່ງອີຢິບ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ ເພື່ອຮັບກັນທຶນເຄມີຊີ ຮົມແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສ, ເມື່ອກະສັດໂຢຮຶຢາແຫ່ງຢູດາໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ແລະຖືກສັງຫານທົ່ວໄປ. ແລ້ວເມືອງຈາກດິນແດນທາງຕາເວັນຕົກທັງໝົດນັ້ນກັບກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ດັ່ງນັ້ນ ການທຶນບົດຊາລຸມ ລາຊະໂອລົດຂອງໂຢຮຶຢາ ອອກຈາກການເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ແລະແຕ່ງຕັ້ງເອລືອກົມໃຫ້ເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາແທນ, ພ້ອມທັງປ່ຽນຊື່ຂອງເຂົາເປັນເຢໂຣຍາກົມ, ແລະວາງພາສາເຢໂຣຍາເປັນພາສາ, ກໍເປັນການໃຊ້ອຳນາດອະທິປະໄຕອັນຊອບທຳຕາມສິດຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງໄດ້ມາໂດຍການພິຈາລະນາ.” 1 Chronicles 3:15; 2 Kings 23:31–35.” A. T. Jones, Review and Herald, March 15, 1898.

ໃນສົງຄາມອັນຟາຂອງນິເວ ໃນປີ 612 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຈັກກະພັດອັດຊີເຣຍໄດ້ມາເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດ ເໝືອນດັ່ງອານາຈັກທິບີກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຝ່າຍທີ່ຊະນະໃນສົງຄາມນັ້ນຄືສະຫະພັນສາມຝ່າຍຂອງບາບໂລນ, ອີຢິບ ແລະ ມິດຍ. ໃນສົງຄາມຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ ກະສັດໂຢຮຶຢາສົມພະຊົນທົ່ວໄປ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງອາຣມາເກດໂດນ. ໃນສົງຄາມໂອເມກາຂອງນິເວ ໃນປີ 627, ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມຖືກປ່ອຍອອກມາ ເມື່ອກຳແພງແຫ່ງການປົກປ້ອງໃນລັດຖະທຳມະນູນຖືກຍົກອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບຢ່າງ, ດັ່ງທີ່ Haskell ໄດ້ກ່າວເຖິງເປົ້າໝາຍວ່າເປັນ “ກຳແພງກັນ” ແຫ່ງການປົກປ້ອງ ຊຶ່ງຖືກຍົກອອກດ້ວຍການຜ່າຍແຜຂອງເປົ້າໝາຍ. ການສົມພະຊົນຂອງກະສັດໂຢຮຶຢາທົ່ວໄປຊຶມອອກວ່າ ສົງຄາມນິເວຄັ້ງທຳອິດເປັນສົງຄາມຄັ້ງທີສອງໃນວັນສຸດທ້າຍ. ສົງຄາມນິເວຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນສອງຄັ້ງ ໃນປີ 627, ເມື່ອກະແຈຖືກບິດແລະຊຸມເລີກຖືກເປີດອອກ ແມ່ນຄັ້ງທຳອິດໃນວັນສຸດທ້າຍ ເພາະວ່າຄັ້ງທຳອິດຈະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ສົງຄາມນິເວຄັ້ງທຳອິດລະຫວ່າງອັດຊີເຣຍກັບສະຫະພັນສາມຝ່າຍ ນຳໄປສູ່ອາຣມາເກດໂດນ. ຊ່ວງເວລາຂອງຍຸກມິດຍຄັ້ງທີສອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສົງຄາມນິເວ ແລະ ສິ້ນສຸດດ້ວຍສົງຄາມນິເວ.

ຂັດທັດຈົງທັງຫຼາຍຂອງແກທິກຳ ຊຶ່ງເປັນວິບັດປະການທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທິກຳ ແມ່ນສົງທິຜົນກະບົກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນພະຍານທາງປະຫວັດສາດທີ່ແຈ້ງຊັດທີ່ສຸດ ໃນບັນດາຂໍ້ຄວາມໃດໆ ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ. Uriah Smith ໄດ້ກ່າວເຖິງຂັດທັດຈົງນັ້ນໄວ້ດັ່ງນີ້:

“ຂໍ້ 1. ແລະທຸດສະຫວັນອົງທຶກໄດ້ເປົ້າແກງ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດາວດວງໜຶ່ງຕົກຈາກສະຫວັນລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ:
ແລະກະແຈແຈແຫ່ງທຸບເຫວລົກສຸດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານນັ້ນ.”

“ສຳລັບການອະທິບາຍແກ່ແກ້ວຂອງແກດນີ້ ພວກເຮົາຈະອ້າງອີງອີກຄັ້ງໜຶ່ງຈາກບົດຂຽນຂອງທ່ານ Keith.
ຜູ້ຂຽນທ່ານນີ້ໄດ້ກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ:
‘ແທບຈະບໍ່ມີຄວາມເຫັນພ້ອມອັນສະໜ້າສະເໝີໃນບັນດາຜູ້ຕົວຄວາມ ກ່ຽວກັບສ່ວນໃດອັນຂອງພຣະນິມິດ
ເທົ່າກັບທີ່ມີຕໍ່ການນຳໃຊ້ແກດນີ້ທຶກແລະທຶກ ຫຼືບົດຄັ້ງທຶກໜຶ່ງແລະທຶກອື່ນ ໄປກັບຊາວ Saracens ແລະ
Turks. ມັນແຈ້ງຊັດເຈນຫຼາຍ ຈົນແທບຈະບໍ່ອາດຖືກເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້.
ແທນທີ່ຈະມີພຽງຂໍ້ພຣະຄຳພີຂອງທຶກນັ້ນແຕ່ລະຢ່າງ ພຣະນິມິດບົດທຶກທັງໝົດ
ໂດຍແບ່ງເປັນສອງພາກຢ່າງເທົ່າກັນ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໄປກັບການເພີ່ມລະບົບຂອງທັງສອງນັ້ນ.” Uriah Smith,
Daniel and the Revelation, 495.

ເປົ້າຕຸຍຸທິ Panium ພ້ອມດ້ວຍໜ້າທີ່ໃນການແກ້ໄຂຂ່າວສານຂອງລູກໄຟແຫ່ງ Nashville,
ແລະເປັນທີ່ປະຈຳກະເຫັນເປັນຄັ້ງທຳອິດວ່າ ອົງປະກອບຂອງວິບັດປະການທຳອິດນັ້ນສອດຄ່ອງກັນຢ່າງສົມບູນກັບ
ອົງປະກອບຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.

ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົ່າຢູດາໄດ້ຊົງເປີດຜະນຶກຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້
ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວຄຳພະຍາກອນອື່ນໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງໄວ້ແລ້ວ.

ນັກປະຫວັດສາດຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການໂຈມຕີແບບບໍ່ຄາດຄິດທີ່ Rome
ໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ຊາວເບີຊຸຍໃນປີ 627, ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ບັນທຶກວ່າ
ການເຄື່ອນກຳລັງອ້ອມໄປຮອບ ແລະທາງຫຼັງຂອງເບີຊຸຍຂອງ Heraclius ໃນລະດູໜາວ
ເປັນກົນອຸບາຍເພື່ອຮັກສາການຊ່ອນຕົວໄວ້ຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາແຫ່ງການໂຈມຕີ.

ຊິສຕີໂວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ໂຮມ ກຳລັງພຽງແຕ່ລ່ຽມ “ຈຸດໄດ້ບຽບ”
ແລະເມື່ອນັ້ນນາງຈະລົງມາໃຈມຕີ.

“ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາ;
ຖ້າຫາກຄຳເຕືອນນີ້ຖືກເມື່ອນເສຍ,
ໂລກໂບຣແຕສແຕນຈະໄດ້ຮູ້ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວຈຸດປະສົງຂອງໂຮມແມ່ນຫຍັງ
ກໍຕໍ່ເມື່ອມັນສາຍເກີນໄປທີ່ຈະຫຼົບໜີຈາກບັງແຮ້ວ. ນາງກຳລັງເຕີບໃດເຂົ້າສູ່ອຳນາດຢ່າງງຽບ.
ຄຳສອນຂອງນາງກຳລັງສົ່ງອິດທິພົນຂອງມັນເຂົ້າໄປໃນຫໍປະຊຸມນິຕິບັນຍັດ, ໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ,
ແລະໃນດວງໃຈຂອງມະນຸດ. ນາງກຳລັງສົ່ງສົມໂສງສ້າງອັນສູງສົ່ງແລະໜັກແໜ້ນຂອງນາງຂຶ້ນ
ໃນຊ່ອງເລກລັບອັນລັບຊື່ການຂົນເຖິງໃນອະດີດຂອງນາງຈະຖືກກະທຳຊ້ຳອີກ.
ດ້ວຍວິທີການອັນລັບໆແລະບໍ່ເປັນທີ່ສັງເກດ, ນາງກຳລັງເສີມກຳລັງຂອງນາງໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ
ເພື່ອສົ່ງເສີມເປົ້າໝາຍຂອງນາງເອງ ເມື່ອເວລາມາເຖິງທີ່ນາງຈະລົງມາໃຈມຕີ.
ທັງໝົດທີ່ນາງປາຖະໜາກໍຄືພື້ນທີ່ໄດ້ບຽບ, ແລະບັດນີ້ນັ້ນກໍກຳລັງຖືກມອບໃຫ້ນາງແລ້ວ.
ອີກບໍດີພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນ ແລະຈະໄດ້ຮູ້ສຶກ ວ່າຈຸດປະສົງຂອງອົງປະກອບໂຮມນັ້ນແມ່ນຫຍັງ.
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຊື່ອແລະນອບນ້ອມຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈະຕ້ອງປະສົບການຕ່າງໆແລະການຂົນເຖິງ.” The Great Controversy, 581.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈັກກະພັດ Heraclius, ສັນຕະບາບາໄດ້ກຳລັງເຄື່ອນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍຂອງນາງ “ຢ່າງລັບໆ ແລະ
ຢ່າງບໍ່ຄາດຄິດ” ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມການປະກາດໃນອີຊາຍາ ບົດທີ 4 ຊາວສາມ,
ບ່ອນທີ່ເຮມຍິງໄສເພນີແຫ່ງເມືອງ Tyre
ຖືກລົ້ມໄປສຳລັບປະຫວັດຂອງອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ.
ການໂຈມຕີຢ່າງລັບໆອັນນຳຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງ Heraclius ຄືກັບທີ່ໂລກໄດ້ລົ້ມສັນຕະບາບາໄປນັບແຕ່ປີ

1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ວິບັດອັນທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງວິບັດອັນທຳອິດ ແລະ ອັນສຸດທ້າຍ. ໃນວິບັດອັນທຳອິດ ມີການປະກາດອອກມາ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງອິດສະລາມ ແລະ ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ແລະໄດ້ມີຄຳບັນຊາແກ່ພວກມັນວ່າ ຍ່າໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ຫຍັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືສິ່ງຊຽວໃດໆ ຫຼືຕົນໃນໂລກ;
ແຕ່ໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ມະນຸດພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ແລະໄດ້ຊົງອະນຸຍາດແກ່ພວກມັນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທຳລະມານເປັນເວລາຫ້າເດືອນ; ແລະການທຳລະມານຂອງພວກມັນນັ້ນ
ເປັນເໝືອນການທຳລະມານຈາກແມງປ່ອງ ເມື່ອມັນຕຳຄົນ. ແລະໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ
ມະນຸດຈະສະແຫວງຫາຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບມັນ; ແລະຈະປາຖະໜາຢາກຕາຍ
ແຕ່ຄວາມຕາຍຈະຫຼົບໜີຈາກພວກເຂົາ. ພຣະນິມິດ 9:4-6.

ກ່ອນທີ່ຈະແຈຈະຖືກບິດໃນສົງຄາມແຫ່ງນີ້ນາໄວ, ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໂງ່ນ, ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າໄດ້ຖືກປະທັບຕາແລ້ວ. ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ການທຳລາຍນະຄອນຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍລູກໄຟຂອງ Nashville ຖືກສະແດງເປັນໄລຍະເວລາ "ຫ້າເດືອນ," ເມື່ອສົງຄາມໂຫມດຣຳຍຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະການນອງເລືອດໂດຍອຳນາດສັນຕະປາບເປັນຄັ້ງທີສອງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄຳຕອບທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ບັນດາຜູ້ພະຍານຕາຍໃນຍຸກມັດ ຢູ່ໃນຕາປະທັບທີ່ຫ້າ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທີ່ຫ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນບູຊາບັນດາດວງວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເພາະຄຳພະຍານທີ່ເຂົາຍຶດຖືໄວ້. ແລະພວກເຂົາຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ບໍ່ລືສຸດ ແລະທ່ຽງແທ້, ຈະອີກດົນປານໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ພິພາກສາ
ແລະແກ້ເຄື່ອງເລືອດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ?
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂາວໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາ; ແລະໄດ້ມີພຣະດຳລັດແກ່ພວກເຂົາວ່າ
ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນຕາໃນອີກຊ່ວຍເຫຼືອໜຶ່ງ, ຈົນກວ່າຈຳນວນເພືອນຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ
ແລະພັນຮັກຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂ້າເໝືອນຢ່າງພວກເຂົານັ້ນ ຈະຄົບຈຳນວນ. ພຣະນິມິດ 6:9-11.

ມະຕິສັກແຫ່ງຍຸກມັດເປັນກຸ່ມທຳອິດທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງມະຕິສັກແຫ່ງໂຮມສະໄໝໃໝ່ໃນວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ. ກ່ອນທີ່ວິກິດນັ້ນຈະມາເຖິງ ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າຈະຖືກປະທັບຕາ ແລະ ຂະບວນການປະທັບຕານັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11 ພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງອິດສະລາມແຫ່ງໄພພິບັດທຳອິດ ແລະ ການປະພຶມຂອງຜົນປາຍລະດູ. ເມື່ອມະຕິສັກແຫ່ງຍຸກມັດຄົງທຳອິດໄດ້ຖາມວ່າເມື່ອໃດສັນຕະປາບຈຶ່ງຈະຖືກພິພາກສາ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບອກວ່າຈະມີມະຕິສັກກຸ່ມທີສອງເມື່ອຍຸກມັດຖືກທຳຊ້ຳອີກ ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ຈະແຈແຫ່ງສົງຄາມນີ້ເປັນເວລາທີ່ຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນ. ກ່ອນທີ່ມະຕິສັກກຸ່ມທີສອງຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າຈະຖືກປະທັບຕາ ແລະ ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາທີ່ເລີ່ມໃນ 9/11 ນັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນຕາປະທັບທີ່ຫ້າ ເພາະວ່າການສົນທະນາທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ທີ່ນັ້ນພົບໄດ້ໃນພຣະນິມິດບົດທີຫົກ ຂໍ້ NINE ຫາ ELEVEN ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການໝາຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງການປະທັບຕາດ້ວຍ 9/11. ຈຸດສິ້ນສຸດນັ້ນນຳເຂົ້າສູ່ການທຳລາຍອິດສະລາມຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພຣະນິມິດ NINE, ELEVEN ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາຈະໄດ້ຮັດໃຫ້ປະສົບການຂອງການຕື່ນຕົວເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນການຕື່ນ NINE, ELEVEN.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

